

Stanovisko KSČM

KSČM vyzývá k zapojení do protivládních akcí pořádaných odbory

KSČM podporuje protivládní stávkové a protestní akce připravované odborovými organizacemi. Komunisté jsou přesvědčeni, že je nutné udělat vše pro to, aby současná asociální vláda Petra Fialy co nejrychleji skončila! Odborářské demonstrace, protesty a stávky, včetně případné stávky generální, pokládá KSČM za jeden z hlavních předpokladů pro úspěch současného protivládního hnutí.

Odbory aktuálně připravují svá protestní vystoupení na pondělí 27. listopadu. Odborový svaz KOVO, Odborový svaz pracovníků dřevozpracujících odvětví, Českomoravský odborový svaz pracovníků školství, Odborový svaz státních orgánů a organizací a Vysokoškolský odborový svaz již ohlásily organizování stávek, další odborové organizace pak chystají jiné formy protestu.

Mezi důvody oznámených stávek a protestů odborů patří zásadní zhoršení životní úrovně zaměstnanců a jejich rodin, snaha vlády o destrukci důchodového systému, zásadní zdražení energií, neakceptovatelný pokles reálných mezd a platů a dopady tzv. konsolidačního balíčku na pracující. Tuto kritiku současné protivládní pravice vlády ODS, KDU-ČSL, TOP09, STAN a Pirátů považují komunisté za oprávněnou!

KSČM proto vyzývá všechny své členy a sympatizanty, aby se do stávek a dalších protestních akcí organizovaných odbory zapojili či je jinak podpořili.

Komunisté jsou vždy na straně pracujících!

Budeme se 27. 11. účastnit akce při této příležitosti (sraz bude asi po 11. hodině v centrále ÚV KSČM, půjde se na Palachovo náměstí, odkud bude pochod k Malostranskému náměstí)

Lichtenštejnové aneb Vstřícnost pana generála v. v.

Brzy po válce prezident Beneš varoval. V jednom ze svých veřejných vystoupení upozornil na to, že za nějaký čas přijdou lidé, kteří začnou zpochybňovat řešení tehdejších událostí a budou přesouvat vinu za to, co se stalo, dokonce na nás samotné. Text onoho projevu byl také po listopadu několikrát zveřejněn. Můžeme se zeptat: Bylo to plané varování?

Na takto položenou otázku lze jen odpovědět slovem: Nemyslím. Bohužel od oné prosincové omluvy z roku 1989, tehdy ještě

kandidáta na prezidenta Václava Havla, německému prezidentu Weizsäckerovi došlo za uplynulých třicet čtyř let k řadě dalších kroků, které daly za pravdu Benešovu varování. A i když se ve smlouvě s Německem uzavřené už listopadovými vítězi etapa války jakoby uzavírá, ukazuje se, že tomu tak není. Nejen na německé straně jsou lidé, kteří by chtěli revidovat poválečné dekrety prezidenta Beneše a rozhodnutí Postupimské dohody potvrzené vlastně i Pařížskými dohodami z poloviny padesátých let, které umožnily Spolkové republice vstoupit do NATO, ale zdá se, že i na naší straně hranic. Ukazují to nejen návštěvy vedoucích státních politiků na sudetoněmeckých letnicových srazech, kdy český představitel dokonce shromážděně nazval »krajany«, či motorkářský výlet prezidenta Pavla do pohraničního Selbu, aby zde poděkoval předsedovi landsmanšaftu Posseltovi za dosavadní práci jeho sdružení, ale také pokusy o průlom dekretů prezidenta Beneše. A jsme u jádra věci.

Ústavní soud vedený už exkomunistou Baxou, aby znejistil jednání soudů ve věci tzv. Benešových dekretů, vydal stanovisko, že tyto dekrety nejsou dogma a že je nutné postupovat případ od případu a napravit »případné křivdy«.

Zajímavé je, že toto vyjádření má přímou souvislost se snahou rodu Lichtenštejnů o získání rozsáhlého majetku především na jihu Moravy, který byl zestátněn na základě prezidentských dekretů. Tehdejší kníže Lichtenštejn byl nejen Němec, ale hlásil se servilně k Hitlerovi, na což existují dokonce dokumenty. Na rozdíl od řady členů tzv. české šlechty Mnichov uvítal a postavil se do jedné řady se sudetoněmeckou šlechtou, jako byli Clary-Aldringenové, Thun-Hohensteinové, Salmové, Colaredo-Mansfeldové aj., kteří po válce museli opustit republiku.

Požadovat lze jistě cokoli. Jenže nebývá zvykem, aby prezident republiky takový požadavek posvětil. To neudělal nikdo z listopadových prezidentů, dokonce ani Václav Havel se k takovému kroku nespíchal. Při tom jednu z bitev o »návrat majetku« lichtenštejnský kníže už u mezinárodního soudu prohrál. Tenkrát šlo o obraz, jenž se neměl vrátit k nám domů po výstavě v zahraničí, protože on ho chtěl mít ve vádúzkém paláci. Mělo by to být varováním, ale když jde o majetek, i když ten, kdo chce mít víc a víc a má ho přitom »až přespříliš«, neexistuje soudnost. Nyní jde panu knížeti dokonce o velkou část Moravy.

Po jednání generála v. v. Petra Pavla, jenž se jako hlava našeho státu s knížetem setkal, odvaha Hanse Adama II. vzrostla. Pavel totiž ukázal svou vstřícnost návrhu, který mu byl předložen. Lichtenštejnsko, tedy tamější vládnoucí rod, prý stáhne svou žalobu na poválečné »uzmutí svého majetku československým státem« a vyplacení odškodného ve výši třiceti pět miliard u Evropského soudu pro lidská práva, jestliže Česko uzná nárok Lichtenštejnů na zestátněný majetek, jenž se pak stane majetkem obou zemí, bude svěřen do zvláštního Lichtenštejnsko-českého fondu, o jehož výnosech, jakýchkoli změnách, která se dotknou »tohoto území u nás«, bude rozhodovat lichtenštejnský kníže. My, jakožto český stát, budeme mít zaručenu účast ve Fondu, ale stejně nám to nebude nic platné, když výnosy ad., rozhodnutí o stavebních zásadách, ekonomickém využití, budou směřovat do Vádúzu, či se tam o nich bude rozhodovat. Tak bude část Moravy vlastně majetkem jiného státu, který zde bude uplatňovat své zákony a zájmy. Aby na tom nebylo dost, za Lichtenštejny se postavil i předseda lidovců Jurečka, protože prý je třeba »napravit křivdy«. Zvláštní to přístup člena vlády.

Je však, řekněte, křivdou, když byli zbaveni majetku stejně jako jiní Němci, protože se provinili proti československému státu? Kníže František Josef II. podle dokumentů, které předkládá český stát, posílal peníze na vznik SS a SA na Moravě a ve Slezsku, zaslal blahopřejný telegram Hitlerovi k mnichovskému vítězství, sešel se s Hitlerem v březnu 1939 a řekl mu: »My Lichtenštejnci, jakožto lidé německého kmene, se stejně jako dosud i nyní podílíme vřelou účastí na utváření budoucnosti velkého německého národa« a nevynechal při své trůnní řeči v roce 1940 – to již byla válka – ani obdivná slova pro Vůdce. Stala se jeho rodu tedy křivda?

Pokud by uspěl, pak kdokoli, třeba i potomci Henleina, nejen Sepp Hammerschmied z Kašperskohorska, jenž tu vlastnil hotýlek, by se mohli hlásit o majetek, který jim byl zkonfiskován na základě Benešových dekretů, tedy i mezinárodních dohod po skončení války. Dostali by vzor i pro své postupy. Tak to chce Petr Pavel anebo to chtějí ti, jejichž názory papouškuje, protože on sám žádný názor nemá?

»Věci« se tedy posunuly. Dál od myšlení dr. Beneše, dál od paměti těch, co onu dobu prožili. Dnes chybí zmíněná paměť, ale na to se přece čekalo. Mnoho a mnoho let. Proto se s pokusem prolomit »Benešovy dekrety« přichází až nyní, kdy v čele země je takový prezident. Chybí pamětníci a nových, už patřičně přeškolených generací, se minulost, jak si myslí, již netýká. Tedy, opravdu netýká? iportal Jaroslav Kojzar

Klán (KSČM): Ideologická jaderná nebezpečnost

Česká republika a její 5D vláda se neustále rozmýšlí, zda dostavět jadernou elektrárnu Dukovany. Několikrát bylo vypsané výběrové řízení na dodavatele reaktorů. Nejprve tak učinila vláda Andreje Babiše a nyní vláda Petra Fialy.

Zprvu se zdálo, že výběrové řízení půjde naprosto hladce a korektně. Mohl se přihlásit kdokoli. Tedy kupříkladu i ruský Rosatom nebo jaderná společnost CGN z Číny. Tato skutečnost ale začala vadit zejména pravicovým politikům, například T. Czerninovi z TOP 09 nebo M. Hilšerovi, kteří tuto skutečnost začali ideologicky napadat. Ruská jaderná technika měla být dle jejich slov bezpečnostním rizikem.

Pravděpodobně z hlediska špionáže (už vidím, jak by nás Rosatom sledoval). Šéfka Státního úřadu pro jadernou bezpečnost Dana Drábová k tomu řekla, že ruský projekt bude určitě technicky na vysoké úrovni, ale pravděpodobně bychom to nedokázali uhlídat dle západních STANdardů.

Ze snahy zvýšit energetickou soběstačnost se stalo politické téma. Jak se ale staví jaderné reaktory, nám nyní ukázalo mnohdy politiky, ale i komentátory zavrhané Slovensko. Jaderná elektrárna Mochovce se začala stavět ještě v době reálného socialismu (1. 10. 1983), po převratu v roce 1989 byla stavba pozastavena a následně obnovena. Jaderné reaktory jsou zde typu VVER. Tedy sovětské, dnes ruské konstrukce. Jedny z nejbezpečnějších reaktorů na světě. Jsou rozšířeny zejména v Evropě, ale i jinde. Nikomu nevadilo, že v této elektrárně je právě tento typ reaktoru. Ten samý, které stojí v našich dvou JE Dukovany a Temelín. Proč tedy nikdo z našich politiků neprotestuje proti tomu, že na Slovensku dostavěli a spustili na plný výkon nejmodernější ruský typ reaktoru VVER? Ticho po pěšině. Dokonce mlčí i lidový prezident Petr Pavel.

Nenápadně se ale připravuje přihráni naší jaderné bezpečnosti nebezpečnému americkému podniku Westinghouse, který byl již v bankrotu. Ideologie až na prvním místě, bezpečnost a nákladnost na druhém. To je heslo 5D vlády! Česká republika si na dostavbu nějakého toho jaderného reaktoru asi ještě počká. Pokud pomíne ideologicky zabarvené výběrové řízení, tak zjistíme, že reaktory budou dostavěny až někdy po roce 2035. To Slovensko tuto věc stihlo v rekordním čase i s přerušením stavby. I přes zpoždění, které bylo více než deset let, se jedná o úžasný příběh, jak potvrdil ředitel Mezinárodní agentury pro atomovou energii Rafael Grossi. Navíc pokyn k dostavbě třetího reaktoru dala vláda R. Fica v roce 2009. O to více může Slovensko slavit.

Na Slovensko čeští pravicoví politici poukazují jako na vazala Moskvy podobně jako na Maďarsko. Jenže obě tyto země se snaží být na vysoké úrovni v oblasti jaderné technologie. A kdo jiný tohle dokáže zajistit? Jsou to jen dvě země, které dokážou hrát prim v oblasti jaderné technologie, Rusko nebo Čína. Spuštění dalšího reaktoru typu VVER v Mochovcích dává tomuto tvrzení za pravdu. Zato česká pětidemoliční vláda provádí ideologickou jadernou nebezpečnost. Parlamentní listy

Europoslankyně Kateřina KONEČNÁ, předsedkyně ÚV KSČM přijede besedovat s občany Kladenska ve středu 6. prosince 2023 v sále Baráček domu Kročehlavy (U Meisnerů) od 15,30 hod. Chcete znát pravdivé informace, přijďte.

Jednání s Lichtenštejnem.

Protifašističtí bojovníci protestují proti Pavlovi

Český svaz protifašistických bojovníků, z. s. (ČSPB) důrazně protestuje proti politickým aktivitám prezidenta České republiky Petra Pavla, jimiž chce zrušit platnost prezidentských dekretů. »Náš protest se týká jeho návrhů na předání majetku rodině

Lichtenštejnů, který byl zestátněn na základě dekretů prezidenta republiky,« uvádí se ve stanovisku zasláném redakci iportaL24.cz.

Lichtenštejnům byl po válce majetek konfiskován prezidentským dekretem č. 12/1945; podle něj stát zabral majetek také zrádcům a kolaborantům z neutrálních států. »Lichtenštejnové prokazatelně před válkou i za války nacistické Německo aktivně podporovali, k jeho politice se aktivně hlásili. Lichtenštejnský kníže František Josef II. poskytoval peníze na vznik nacistických jednotek SA a SS na severní Moravě a ve Slezsku, v říjnu 1938 napsal Adolfu Hitlerovi blahopřejný telegram k uzavření mnichovské dohody. Aktivní přihlášení se k německé národnosti pro něj znamenalo získání privilegovaného postavení. Ve své trůnní řeči k lichtenštejnskému zemskému sněmu v listopadu 1940 vzpomínal na setkání s Adolfem Hitlerem v březnu 1939 a zdůraznil: „My Lichtenštejnci, jakožto lidé německého kmene, se stejně jako dosud i nyní podílíme vřelou účastí na utváření budoucnosti velkého německého národa.“,« uvádí se v protestu ČSPB.

Svou přichylnost k nacismu stvrdil např. návštěvou u reichsprotektora Konstantina von Neuratha 26. května 1940 princ Hans Lichtenstein. Po válce československý stát zkonfiskoval 69 tisíc hektarů pozemků a desítky zámků a dalších budov přímo lichtenštejnskému knížeti Františku Josefu II. a 14 tisíc hektarů ostatním členům rodu (nemovitosti např. Lednicko-valtický areál na jižní Moravě, zámky Velké Losiny na Šumpersku a Bučovice na Vyškovsku, hrad Šternberk u Olomouce). »Petr Pavel doporučuje, stejně jak navrhuji Lichtenštejnové, aby se uvedený majetek vložil do česko-lichtenštejnského fondu, s nímž bude hospodařit Nadace knížete z Lichtenštejna – tedy aby se majetek Lichtenštejnům fakticky vrátil. Zároveň by jim mělo být vyplaceno tzv. odškodné ve výši 35 miliard korun. Aktivita Petra Pavla směřuje k prolomení restituční hranice, která je limitována rokem 1948. Jde o zásadní ohrožení našeho právního řádu,« zakončuje se v protestu, který signovala předsedkyně výboru ČSPB Jitka Gruntová a místopředsedové Josef Odehnal a Vladimír Pelc.

LUDVÍK SVOBODA 5

Na své strastiplné pouti se setkala Irena se Zoe s mnoha obětavými a čestnými lidmi. Jedním z nich byl kočí Stanislav Maštera. Náhoda chtěla, že si potřeboval zapálit a neměl sirky. Přeskočil plůtek a přišel do světnice hostitelů zrovna, když tam byly obě ženy. „Vy jste Svobodovy, že?“ Poznal je podle vylepených plakátů. Maštera stiskl Ireně pevně ruku a prohlásil, aby se nebála, on ví jako voják v záloze, co je jeho povinností. Kdyby se potřebovaly přemístit, pomůže. Podařilo se mu šikovně rozhlásit, že kdesi poblíž v noci přistálo letadlo a že asi ty ženy odvezlo sebou. Podpořili to pohledníci, psanou rukou paní Svobodové, odeslanou jedním známým z Rakouska. Gestapo už potřebovalo případ uzavřít, tím se spokojilo. Protože nebylo jisté, zda někdo ze zatčených něco neprozradil, zorganizován byl další přesun obou žen. Františka Černá na jaře roku 1943 převezla Irenu svým nákladním vozem do Džbánic u Moravského Krumlova, Zoe následovala vlakem s legitimací dcery paní Černé. Rodina jim vybudovala opět pod podlahou tajný úkryt, kam se uchýlovaly v době nebezpečí. Tak se dožily konce války. O tom všem neměl pochopitelně Svoboda žádné povědomí. V roce 1942 se mu dostal do rukou výstřižek z Protektorátních novin, kde mezi popravenými bylo uvedeno jméno Irena Svobodová. Vyslanec naší vlády v SSSR Zdeněk Fierlinger ale zjistil, že jde o pouhou shodu jmen.

Vraťme se do roku 1941. Na jaře byla zřízena tajná československá vojenská mise, spojovacím důstojníkem se stal plukovník *Heliodor Píka*. Podařilo se mu získat pro

spolupráci zástupce Slovenského Štátu Krňa, ale opomenul o tom informovat NKVD. Svoboda, který v té době několikrát vycestoval do Istanbulu, upadl do podezření ze špionáže, byl zatčen. Sice se vše podařilo vysvětlit, ale důvěra byla poněkud otřesena. Koncem června realizoval Hitler svůj plán Barbarossa. Napadl bez vyhlášení války Sovětský Svaz, v první fázi rychle postupoval s cílem zmocnit se Moskvy. Už 18. července byla sjednána dohoda o obnovení diplomatických styků mezi naší republikou a SSSR, současně i dohoda o spolupráci v boji proti Německu a

dohoda o spolupráci tajných služeb. Velký podíl na ní měl právě Svoboda. Smlouva byla prvním předpokladem pro vytvoření naší bojové jednotky. Vedoucím naší mise se stal Heliodor Píka, povýšený na generála. Když v dubnu roku 1942 vezl atašé Berounský do Londýna poselství, jehož součástí byla také zpráva o našich občanech vězněných v gulazích, byl křížník potopen a Berounský zahynul. Padla poslední možnost odeslat Svobodovce do Londýna. Je známa slavná přehlídka k výročí říjnové revoluce, odkud nově vybavení a vycvičení vojáci odcházeli přímo na frontu. Hitlerovci byli od Moskvy vrženi o stovky kilometrů zpět a byla naděje na převzetí strategické iniciativy. Naše vláda také uvážila historicky blízký vztah našich lidí k Rusku. Rozhodla proto o vytvoření bojové jednotky v SSSR, což mělo posílit i náš domácí odboj. Už tehdy bylo zřejmé, že při porážce Německa sehraje rozhodující úlohu východní fronta.

Podle smlouvy z 30.6.1941 bylo v SSSR vytvořeno polské vojsko pod vedením generálů *Wladysława Sikorského* a *Wladysława Anderse*. Když v zimě odjelo bojovat

do Středomoří, uvolnily se prostory v Buzuluku, kde bylo možno ubytovat asi 1.400 osob a v blízkých dobře vybudovaných zemljankách další tři tisíce. Skupina v Orankách dala základ pro budoucí bojovou jednotku. Buzuluk přivítal Svobodovce krutými mrazy. Těžko si dovedem přestavit problémy se zásobováním, vyzbrojováním, oorganizováním jednotek z nesourodých skupin a jejich vycvičením. Šlo o antifašisty různých národů s českým občanstvím, židy, o naše krajany žijící v SSSR, o zběhy ze slovenské armády, rusíny, návratilce z gulagů. Jádrem byli důstojníci a vojáci Československé armády. Zorganizována byla i důstojnická škola pro všechny schopné, byl to znak demokratizace armády. Přesto, že to nebylo v našich rádech, byly přibrány i ženy, dokonce i do bojových pozic. Mezitím proběhla nejdůležitější oprave války, Stalingrad a definitivní převzetí strategické převahy nad Němci. Tak vznikl samostatný polní prapor. Už jako plukovník ho Svoboda vedl 30.1. 1943 do bojů. Prapor prodělal těžké boje o Sokolovo. Už jako brigáda se naši vyznamenali při osbozování Kyjeva, Rudy, Bílé Cerkve a dalších míst na západní Ukrajině v rámci Koruň - Žaškovské operace Rudé armády. Svoboda byl jmenován 30.1.1943 brigádním generálem. Pavel Hruban

PIŠETE NÁM Světe div se a žasni

Světe div se a žasni spolu se mnou. Současná západní propaganda má dva rozměry. Jedním z nich je neonacistická nenávisť k jiným národům, což vede k lokálním neutuchajícím válkám na východu Země, vyvolávaným onou západní "čestnou nenávisť". Ten druhý rozměr tkví v přímo mistrovsky vymyšlených fabulačních a mystifikačních názvoslovích. Ta západní propaganda má obrovskou fantazii na obhajobu svých zlovolně zločinných aktivit. V duchu, "my nic my muzikanti", vymýšlí absurdní výrazy a hájí jimi veškeré zlo, které po světě Američané a jejich evropští přísluhovači páchají, včetně těch svých neobhajitelných válečných zločinů. Jedním z

těch nesmyslných hájících slov je výraz "čestný omyl".

Tím jejich "čestným omylem", ne-omylem, bylo patrně i promyšlené shoení dvou atomových bomb na přelidněná města plná civilistů, žen a dětí, a to na samém konci 2. svět války. Na tento svůj promyšlený "čestný omyl" jsou dodnes náležitě pyšní. Naopak čestný pozemní boj rudoarmějců, voják proti vojákovi, německému nacistovi, se necení. Tento opravdu čestný boj je těmi západními bombovými barbary pokládán téměř na zločin.

Dalším jejich promyšleným "čestným omylem" byla zinscenovaná válka ve Vietnamu /Tonkinský záliv/. Američané dalším svým "čestným omylem" házeli promyšleně napalm na vietnamské děti i svoje vlastní vojáky, viz . hrdina Forrest Gump a nahá plačící vietnamská holčička poleptaná americkým "čestným omylem" napalmem. Jiný svůj promyšlený "čestný omyl" předvedli ti údajně čestní Američané ve vietnamské vesnici MY LAI. Američané se rádi dopouštějí ve svých svatých válkách na východu Země takovýchto promyšlených "čestných omylů".

Jiné lidi ohlupující fabulace se nesou v duchu, "je to sice také gauner, terorista, komunista", ale je to náš proamerický hodný gauner, hodný terorista, hodný komunista. Co k tomu více dodat. Rozumní lidé pravdu znají a hlupáci? Ti věří těm svým západním recidivním lhářům páchajícím, ty své četné válečné zločiny, pomocí svých promyšlených "čestných omylů". Eva Dolejšová

Den válečných veteránů v Kladně 105.výročí ukončení 1.světové války

V pátek 10.11. 2023 se před Gymnáziem Kladno uskutečnil pietní akt u příležitosti Dne válečných veteránů, kterou uspořádala ČSOL, ve spolupráci se Spolkem pro zachování odkazu čs.odboje, statutárním městem Kladno a Gymnáziem.

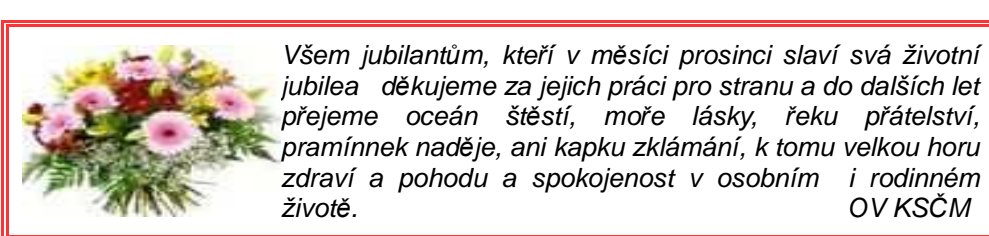
Gymnazisté přivítali všechny přítomné a hlavně vzácné hosty- velitele Posádkového velitelství Praha plk. R., Šibu, svou ředitelku Dr.M.Minaříkovou, náměstkyni primátora JUDr. R.Bezděka, Mgr. G.Havlůjovou, pí E. Armeánovou (ČSOL), senátorku A.Šípovou a další.

Akci byla přítomna Ústřední hudba ČSA, která zahrála hymny a doprovázela pokládání květin k pamětní desce generálporučíka Jar.Selnera na zdi Gymnázia, u které stála Čestná stráž AČR.

Po té se účastníci odebrali do parku u Gymnázia, kde byl zasazen symbolický strom. cedr a poblíž Vánova kamene bylo do země zapícháno 1914 vlčích máků, symbolů veteránů.

Účastníci poté přešli na náměstí SVOBODY, kde u pomníku padlých pietní akt pokračoval, v režii ČSOL Kladno. V jeho rámci předala předsedkyně E. Armeánová pamětní medaile ČSOL, spolu s poděkování za spolupráci – poslanci Ing. Vojtěchu Munzarovi a řediteli Sládečkova Muzea PhDr. Zdeňkovi Kuchyňkovi.

Text i foto J.Kústka

Okresní rada KČP Kladno

POZVÁNKA

na Okresní sněm KČP a příslušníků OSH
KLADNO

dne 5. prosince 2023 ve 15.00 hodin

v rest. Pod Červeným bukem, Na Vyhaslém

Autobusové spojení MHD: linka č. 603 14:31 nám. Svobody – V.Lanny

**Kalendáře KSČM na rok 2024 jsou k dostání
na OV KSČM v Kročehlavech Cena 70 Kč**

Milady Horákové 497 Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 077-

mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://<http://kladno.kscm.cz> MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky nevracíme